

Передплата

на «РУСЛАНА» вписати:

в Австрії:

на пів рік 20 кор.
на пів року 10 кор.
на чверть року 5 кор.
на місяць 170 кор.

За границею:

на пів рік 16 рублів
або 36 франків
на пів року 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАН

«Виреш ми очі і душу ми виреш, а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділь і руских свят
о 5¹/₂ год. пополудні.

Редакція, адміністрація і
експедиція «Руслана» під ч. 1.
пл. Домбровського (Хоруцини). Ек-
спедиція місцева в Агенції Со-
коловського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереженє. —
Рекламації неопечатані вільні
від порта. — Оголошеня зви-
чайні приймають ся по ціні
20 с. від стрічки, а в «Наді-
сламі» 40 с. від стрічки. По-
дяки і приватні донесеня по
3) с. від стрічки.

Виводи гр. Голуховського в делегації.

(X) В бюджетовій комісії австрійської делегації, що тепер зібрана ся на сесію в Пешті, виголосив міністер гр. Голуховський свої виводи про заграничну політику Австро-Угорщини. Від останньої недавньої сесії делегаційної у Відні політичне положенє не змінило ся помітно, а добрі відносини монархії до всіх заграничних держав а особливо до Росії тривають далше.

Навіть невідрадіні прояви в Італії, викликувані ворохобними політиками і фанатичними агітаторами втихомирили ся під рішучим напором розважного італійського правительства, а остання стріча гр. Голуховського з міністром італійським Тітонім в Абачії впевнила, що і в Римі високо цінять добрі взаємини з Австрією і що там переконані о потребі льояльності супроти союзної держави. Також і що-до балканських справ дійшло до порозуміння з Тітонім на основі консервативних засад. Се дає поруку мирних відносин на континенті, а порозумінє між Англією а Францією є далшим пасмом в ланцюху договорів, які змагають до усуненя спорів і скріпленя європейського мира.

Але о скільки вірадіні є прояви на недалеких від нас областях, о стільки сумнійше положенє на далекім Сході, де глибоко вкорінені суперечности інтересів викликали війну, сумну з гуманітарного становища, бо не можна предвидіти, як довго она потриває, а се може викликати загальну економічну депрессию, що будуть відчувати і держави подальші від сеї війни. До сего причиняє ся також неминуча застоя в свободній комунікації торговій, а позаяк воюючі держави зазначили вельми широкі границі розуміню воєнної контрабанди, отже було би вельми бажаним, щоб в будуччині на основі порозуміння з іншими державами запобігти сему відчуваному лиху певними засторогами.

Австро-Угорщина проголосила в тій справі повну нейтральність і буде сего держати ся, а можна сподівати ся, що й інші держави остануть нейтральними і війна буде зльобалізована та не викличе поважного запутаня.

Вірадіним можна назвати поступ реформаторської акції на Балкані, де при всіх трудностях повело ся на основі порозуміння в Мірцштегу довести до реорганізації жандармерії, поки-що доперва в осередку т. зв. македонських вілятів. Особливу бачність звернено на північні повіти віляету Коссово, щоби там уможливити мирне пожитє альбанського населеня з християнським. Також інші точки мірцштегської програми переведе Австро-Угорщина рішучо в порозуміню з Росією, а Туреччина у власнім інтересі не буде сему опирати ся, як се на жаль доси бувало. Наколи Туреччина не буде іти на руку тим реформам, сама припише собі вину і доведе до радикальнійших змін, як обняті мірцштегською програмою, котра удержує ненарушимість Туреччини.

Важна настає тепер хвиля віднови торгових договорів з заграничними державами, передовсім з Італією й Німеччиною. Будуть тут великі труднощі, але се лежить в обопільнім інтересі довести до порозуміння і обидві сторони повинні бути готові до певних уступок, але де життєві інтереси загрожені, там правительство буде приневолене висунути в їх обороні з усею рішучістю.

Товариство „Просвіта“

від 1 січня 1902. р. до 31 грудня 1903. р.

(Дальше).

Конечно зрозумілою потребою нашого нашого народного життя і обовязком діяльнійших наших людей по селах, містечках і містах, де нема ще Читалень «Просвіти», є подбати, аби найближший звіт нашого Товариства міг виказати ся сильною та діяльною Читальню «Просвіти» в кожній громаді.

Читальні «Просвіти» обовязані стояти завжди в зносинах з відділом філії «Просвіти» свого округу та головним відділом у Львові і після §. 50 г) статута складати рік річно звіти зі своєї діяльності. Аби Читальняним відділам улекшити сей обовязок, розсплає що року головний відділ друковані формуляри Читальням «Просвіти» до виповнення. Та помимо сеї полекші не всі Читальні «Просвіти» сповнили свій обовязок і то на жаль як-раз більша часть таких Читалень, на котрих чолі стоять інтелігентні одиниці, що повинні розуміти вагу тих звітів для Товариства «Просвіта». Через ту байдужність мусів головний відділ з великим накладом праці і значних коштів на переписку розвідувати ся в приватній дорозі про розвій та стан тих Читалень.

Після надісланих звітів всі Читальні «Просвіти» числять до 66.000 членів, так що на кожду Читальню припадає около 60 членів, — в тім числі значний процент молодіжи і жіноцтва. Бібліотеки Читалень числять понад 100.000 томів книжок, так що на одну Читальню припадає пересячно 80 книжок. На сі бібліотеки зложили ся в першій мірі дарові книжки головного відділу Товариства «Просвіти» понад 80.000 примірників, з чого в останніх двох роках над 20.000 примірників. Бібліотеки ті доповняли ся періодичними виданнями і книжками, закупленими Читальнями. Книжки, які головний відділ дарує кожній Читальні, не суть вже вистарчаючою поживою для її членів і для того конечним є, аби часть з вкладок, доходу з вечериць і аматорських вистав, які повинна кожда Читальня як найчастійше уряджувати, йшла на закупню книжок до бібліотек читальняних.

Попри просвітній цілі мають Читальні також економічну ціль. Крамниць при Читальнях «Просвіти» є звич 450, шпихайрів звич 250 а позичкових кас поперх 200.

Головний відділ Товариства «Просвіта» докладає заходів, аби діяльність Читалень «Просвіти» під зглядом господарско-промисловим піднести. В тій цілі відозвами заохочував Читальні «Просвіти», аби користали з безпроцентних позичок з фонду, призначеного соймам краєвим на піднесенє промислової діяльності «Кружків рільничих». До кінця 1901. р. користа-

ло з сего фонду 21 Читалень «Просвіти» на загальну квоту 13.400 К, а в рр. 1902. і 1903 уділив виділ краєвий на предложенє головного відділу позички шістьом Читальням «Просвіти» а іменно:

1. Читальні «Просвіти» в Залучу (повіт Рогатин) 400 К.
2. Читальні «Просвіти» в Стрільбицах (повіт Старий Самбір) 800 К.
3. Читальні «Просвіти» в Вербиці (повіт Рава руска) 800 К.
4. Читальні «Просвіти» в Мальчицях (повіт Городок) 800 К.
5. Читальні «Просвіти» в Боднаріві (повіт Станиславів) 400 К.
6. Читальні «Просвіти» в Григорові (повіт Рогатин) 800 К.

Так отже від року 1898. користало з сего фонду 27 Читалень «Просвіти» на загальну квоту 17.400 К. Число се є незвичайно мале і пожаданям було-б, аби більше Читалень «Просвіти» користало з таких безпроцентних позичок на піднесенє промислової діяльності по громадах.

Дальше головний відділ Товариства «Просвіта», аби улекшити Читальням «Просвіти» набувати по уміреній ціні сіль для своїх торговель, відіє ся до відділу краєвого з представленням, аби позволив побирати Читальням «Просвіти» сіль впрост з ц. к. салін зглядно з повітових спедицій сільних по уміреній ціні. Виділ краєвий рішенем з 2. марта 1904. ч. 9162. погодив просьбу прихильно з тим, що кожда Читальня, яка хоче побирати сіль з салін, зглядно з повітової спедиції сільної, має бути поручена головним відділом Товариства «Просвіта» і має піддати ся приписам відділу краєвого дотично філій сільних. З тої корисної полекші повинні всі наші Читальні безпозволено користати.

Наслідом наріканя відділів Читалень «Просвіти» на брак дешевих жерел товарів крамничих, відіє ся головний відділ до Дирекції «Народної Торговлі» у Львові з представленням, аби зарадила лиху. Дирекція Товариства «Народна Торговля» прирекла всі можливі полекші і висказала бажанє, аби всі Читальні «Просвіти» відносили ся до неї, зглядно до її філій з довірем, яке повинна мати яко совісна, торговельна інституція руска.

Дальше головний відділ Товариства «Просвіта» поклав велику вагу на заснованє нашими людьми спілок ощадности і позичок системи Райфайзена. При кожній нагоді, чи то в дорозі переписки при уділюваню порад, чи то через своїх делегатів на збори читалень і філій Товариства «Просвіта», взивав відділ до засновуваня тих спілок, які можуть принести о много успішнійшу користь для нашого селянства і народної справи взагалі — як які небудь інші каси ощадничо-позичкові.

Важним средством до піддержаня життя Читалень є власні дома читальняні. На жаль не много Читалень постарало ся о такі дома, хотій в порівнаню з іншими роками в двох останніх роках число власних домів читальняних збільшилось значно. Пожаданям є дуже, аби кожда Читальня починила стараня до будови власного дому, утворюючи на се осібний фонд і виеднуючи від громадських рад відступленє даром площі.

При Читальнях «Просвіти» існують хори а подекуди і оркестри селянські, при помочи ко-

трих устроюють читальники вокально-музикальні вечери, і аматорські вистави, які дуже впливають на сільську людність. Таких вечериць відбуло ся дуже много в двох послідних роках по Читальнях «Просьвіти» і то переважно в пам'ять Тараса Шевченка, до чого заохочував головний виділ своєї Читальні окремою відозвою в часописях.

Послідними часами, коли між нашим народом залунав сильніший клич «просьвіцаймо ся», деякі Читальні «Просьвіти» постарали ся о курси для безграмотних, в котрих уділяє ся членам Читальні науки читання і писання. Обовязок закладати такі курси по Читальнях «Просьвіти» тяжить на нашій інтелігенції, з особна на нашім патріотичнім духовенстві і учительстві.

(Дальше буде).

Япаньско-росийска війна.

Руси Япанців

Показує ся, що Япанці зовсім так не спішать ся знищити Росіян, як се бажало-б ся англійским кореспондентам; они поступають поволи, але основно, як се було від самого початку війни. Дня 1. мая збув ся перехід через ріку Ялю, а доперва дня 10. мая станули Япанці в Фенванчені, віддаленім на 80 кілометрів від ріки Ялю. В сей спосіб заледви одна наша миля випадає на день маршу Япанців. Як російські рапорти доносять, доперва дня 12. мая вирушили Япанці дальше в напрямі до Ліяуяну, але тут ще повільніше посувають ся, бо козацькі сотні обсаджують перед ними пригідний до оборони терен і примушують япаньску передню сторожу, аложену з трех баталіонів і 10 гармат, розвивати ся в бовву лівню та трудними обходами бороненої позиції тратити час і сили. В пригіднім часі козаки цофають ся із занятих становиск і обсаджують нову позицію, щоби знов спивити і утруднити похід Япанців.

Нові вісті.

Телеграма Сахарова до генерального штабу з дня 14. с. м. доносить: Неприятельска передня сторожа вирушила 12. с. м. на лівню Фенванчен-Ліяуян і дійшла до Туінчу. Намі дві сотні козаків цофнули ся до села Канцавчянчі. Япанський підділ, зложений з трех баталіонів, 10 гірських гармат і 2 швадронів, який прийшов з Селюціан через гірський ланцух Модулин, був 11. с. м. в долині Тафанго: від того часу нема жадної вістки про рухи япаньских відділів і припускають, що они находять ся в маршу до Гайчен. — Дальше доносить телеграма про різні стички

козаків з поодинокими япанькими відділами в місцевостях, які на звичайних марах Маньчжурії не є зазначені, отже не можуть нас інформувати про розлеглість рухів япаньских передних війск. — Дня 13. мая — доносить дальше телеграма — ватага хунхузів в силі 300 людей устроїли атак, відвертий 32. сотнею козаків і компанією піхоти. Хунхузи стратили 30 людей і втікли в напрямі на Ліяуян. Вислано за ними відділ стрільців. Дня 14. с. м. появиля ся велика ватага хунхузів в віддаленю 16 кілометрів на захід від Ліяуян! вислано тудя відділи кінниці і компанію піхоти, однак війска не нашли жадних хунхузів, а мешканці давали виминаючі відповіді. Вже повертаючі відкрили війска в місцевости Шантаже, на 12 кілометрів на захід від Ліяуяну знатну ватагу хунхузів, яку укривало місцева населеня. Ударено на них і по короткій битві прогнано зі становиск. Хунхузи оставили на боевищи 20 убитих і багато карабінів та набоїв. По російській стороні упало 3 вояки, а три одержали рани. — З Петербурга доносять, що після наспівших там донесень, япаньска полуднева армія посуває ся малими повільними маршами на Каічу і Ліяуян. Середина операційної лівні находить ся межі Вафантіян а Савшіліну. Головна япаньска сила стоїть 60 кілометрів (!) перед Ліяуяном. До вивідуючих послуг ужавають Япанці, здає ся, хунхузів під проводом своїх офіцерів. 2000 Япанці збурили залізничу лінію до Порт Артура.

На мори.

З китайских жерел залевають, що відд до Порт-Артура не є загороджений. З Порт-Артура нема вістей, хотяй для потреби є там зорганізована голубяча почта з Мукденом. Видко, що все там спокійно. Тільки одну цікаву вістку доносять з Ліяуяну. Ого молодий російський офіцер маринарки виїхав з трема товаришами і трома торпедовими гарматами на паровій лоді з Порт-Артура, підплинув під становиска япаньскої фльоти в заливі Дального і там висадив в воздух япаньский панцирник. Детонация була така сильна, що чути єї було аж в Кінчу, а луну бачено з далеких сторін. По сновеню сего діла, офіцер з товаришами повернув до пристани неушкодженій. Япанці понесли еще кілька інших доскульних страт на мори, перешукуючи пристани здовж Ліяутуньского і Кватуньского піострова задля усуненія заложених там Росіянами мін. Кілька кораблів наїхало на міни і вилетіло у воздух, між ними найзнатнійший пароход «Міяко», який затонув в заливі Кер. — З Токіо доносять про атаки япаньскої фльоти на Порт-Артур і на Владивосток, які однак остави без у-

спіху, але і без жадних страт для япаньскої фльоти. Англійські дневники придумали були сензацию, немов то один япаньский панцирник і чотири контрторпедовці сфорсували відд до Порт-Артура і вплинули аж до внутрішньої пристани, однак єїй качці вже таки з гори ніхто не повірив, бож до ниві удержувано уперто, що Порт-Артур затарасований япаньскими брандерами.

Н О В И Н К И.

— Календар. В середу: руско-кат. Іррини муч.; рим. кат. Феликса, Венанта. — В четвер: руско-кат. Вознесень Госп., Йова; рим.-кат. Петра, Келестина.

— 3 Тов-а св. Петра. На засіданю з 11. мая признав Виділ Тов-а св. Петра на внесенє референта о. А. Білінкевича, пароха Знесіня слідуочі запомоги: церкви в Делухавці, дочерній Козлова, дек. бережаньского 1800 К; церкви в Перемшлянах, дек. бобрецкого і в Рикові, дек. золочівского по 800 К; церкви в Стоках, дочерній Стрілок, дек. бобрецкого 600 К; церквам в Кропивній, дочерній Жукова, дек. золочівского, в Струсіві, дек. теребовельского і в Вербанах, дочерній Гумнісь, дек. олеського по 500 К; церквам в Брикуні, дочерній Ладанець, Плетеничах, Білім, Поточанах, дочерній Дунавва, дек. израївского і в Сухорічу дек. ярчівского по 400 К; церкви в Баранівці, дочерній Шибалина, дек. бережаньского 300 К; церкви в Лоліїв і єї дочернім в Максимівці і Нягріві, дек. перегиньского 200 К; церквам в Сілці, дочерній Божикова, дек. підгаецкого, в Остапу, дек. скалатского, в Дуброві, дочерній Протес, дек. журавеньского і на будову дзвіниці в Рожисках, дек. скалатского по 150 К; а церквам в Н. Санчі і Ванківцях на Буковині жертву по 50 К.

Повисші запомоги вилатять ся за предложенєм квіту, підписаного парохом і провізорами; тимчасом відзиваємо ся поновно до патріотичних сердець руских: і К річно, що чинить 4 кр. або 8 сот. місячно може чейже кождий Русин дати на будову церков, тих істинних твердних віри і народности рускої. Дайтеж і дасть ся вам! — Виділ.

— Аматорске представленє у Львові. Заходом драм. тов-а ім. І. Котляревского відбуде ся небавом аматорске представленє нагороджених на конкурсі товариства одноактових комедій Льва Лотоцкого: «Два домники і одна фіртка» і «Заверуха». Закінчить Льва Лопатиньского: «Яблочникар», комедия в одній дії. Близші поясненя подасть ся опісля афішами і в часописях.

— Отворенє Читальні «Просьвіти» в Березовици великій, тернопільского повіта, відбуло ся дня 8. с. м. при участі около півтрети сотки селян. З рамени тернопільскої філії «Просьвіти» був на отвореню Читальні др. Грабовский. До Читальні вписало ся 60 господарів, 25 господиць, 15 дівчат і 20 хлопців. При виборах виділу вибрано головою Читальні ч. Миколу Стешина, а єго за-

Др. Андрій Чайковський.

На Олимпі.

(Конець).

Деметера: Батьку наш Кроненку! Мені олимпійській газдині, найбільше на тім залежить, аби те, що я моєю довголітною працею прибирала, не пішло на марне, тільки щоб ми посполу спожили ось тут. Я би гадала так своїм розумом, аби ми перестояли тую бурю, яка над нашими головами збирає ся. Против шранелів і куль можна уфортифікувати ся. Алена зробить илян, а такий парубіка як Геракль назносить камінчиків, поуставляє, покопає рови... Колиб стали штурмувати нас на багнеті, що після теперішної тактики є виключене, то твій грім стане нам в пригоді...

Забрав слово Гермес: О боже! Деметера говорить щиро, але по дурному аргументує, звичайно ключниця. Хоч би ми ваш Олими уфортифікували як Перемшль, то й в такім разі «вторая горша первых». Що нас жеде по війні, над тим ніхто не думає. Розберім гаразд, як би нам жилось під Росією, а як під Австрійцями. Я бував в обох тих державах, коли учив ся подвійної бухгалтерії і практикував по різних банках; отже знаю устрій одної і другої держави. Отже насамперед Росія. Душею її адміністрації то паспорт. Хто без паспорта, той винятний зпід права. Без паспорта не можна зробити кроку. Там сам цар з паспортом ходить. І нам безсмертним богам не можна би з Олим-

пу носа без пашпорту показати. А чи для нас так легко виробити паспорт? Таж там людина описава так докладно, що найменше десяток осіб так само виглядає. Хіба хто має особливі прикмети, як пр. бородавку на носі. Колиж ми боги можемо нашу статі довільно змінити, коли у нас особливих прикмет нема, то уряд не схоже нам пашпорту видати. Одному Гефайстови можна би записати особливу прикмету, що кривий; та він пашпорту найменше потребує, бо не вилазить з кузні. Відтак другою невподою є цензура. На тім найгірше виїшов би наш Аполь. За свої пісеньки пішов би неперемінно на Сибір.

Аполь: Не хочу! Я того бою ся.
Гермес: А трете, що московські салдати розпили би нам вану пивницю за одну добу. Наш божеський нектар жльопали би, як ачіпену. А тепер Австрія. Там знову володіє штемпель, фіскалізм, монополь. Ручу вам, безсмертні, що зараз по війні мали би тут цілий шкадрон обергавзерів з респіцієнтами і комісарями. Очечатали би нам пивницю, оподаткували би амброзію і заложили би тут на Олимпі штабамт. Тутюн не сміли би ми инший курити, як з винницької фабрики, т. є правдивий турецький тутюн, що його садили снятинські мужики.

Аполь: А я таки волю під Австрією жити. Там тепер виїде дуже ліберальний закон прасовий, що хоронити ме мою музу від конфіскати.

Гермес: Заки той закон виїде, то захрипнеш і сьпівати тобі відхоже ся, а властво ніхто тебе не схоже слухати.

Зевес: З того видно, що віде нам гаразду сподівати ся. Отже замикаю дискусію і піддаю

під голосованє найдальше йдучий внесок: чи нам тут лишити ся. Хто є за тим, прошу руку піднести (числить:) раз, два три, Алена, Геракль і Гефайст... Констатую меншість... упало. Тепер другий внесок, котрий заразом є контрабандою першого: Хто є за еміграцією?... (числить)... Більшість! Як то? Геракль і Гефайст також за тим голосують?

— Ми-ж самі не лишимо ся!
Зевес: Добре. Тепер піддаю під голосованє внесок, щоби ми виемігрували всі разом хочби до Аргентини. Хто є за тим?

Ніхто? Га, пропало! А тепер я, досвідний бог, піддам кождому з вас після його вдачі, яке має собі зване вибрати, коли вже маємо жити окремо. Та коли хто не схоже мене слухати, то я його силувати не буду. І так сьогодні кінчить ся моє панованє над вами... Ти, Аресе, підеш на адюванта до Атилї П.

— Слушаю-с ваше велічество!
— Ти, Ескуляпе, підеш на протомедика до Львова.

— Не хочу, я нерозумію ся на теперішних недугах; тепер кожда хвороба має свою батарею. Я рішив ся піти до Бонїфратрів...

— Добре, йди до Бонїфратрів
— Ти, Афродито, вступиш до милосерних сестер...

— Не дурна йти до монастиря! Я ще не така стара; я рішила заложити в якому великому великому місті пансіон для шляхотських дівчат.

— Проз мене, закладай пансіон, лише вважай на деякі §§. закона карного!

ступником ч-у Марію Дебельську. Се мабуть пер- ший случай вибору селянки до виділу Читальні. По зборах виступав місцевий хор і відспівав кіль- ка пісень, а дві дівчинки і один старший селянин віддеклямували «В світ за очі» Б. Левкого, «Тарасову ніч» і «До Основ'яненка» Т. Шевчен- ка. Свято покінчило ся відспіванем гимнів «Ще не вмерла Україна» і «Не пора».

— Віче учителів. В тій справі одержуємо до поміщення отсе письмо: Ідучи за загальним за- вивом нашого народного учительства рішило То- вариство педагогічне дати почин до скликання загального віча народних учителів. В тій цілі заходом Товариства завязав ся комітет, який в найближшій часі оголосить відповідну відозву і подасть час і плян сего віча. Щоби се віче сповнило належито свою ціль, щоби наради его стали основним матеріалом до дальших осно- вних віч, потрібно в першій мірі, щоби всі учи- телі мали запевнену повну свободу слова і мо- гли ясно і отверто висказати свої жалі і бажан- ня без обави нараження ся на прикристи і терор. Тому комітет узнав відповідним скликати се перше віче не як віче публичне, але за запро- синами, які очевидно комітет без труднощи дасть кождому, хто зголосить ся до уч- сти в тім вічу. Таке віче за запро- синами, де кождий буде мав повну свободу слова, буде мало ще і ту добру сторону, що на нім буде можна по- рушити всі найдрастичніші справи і кривди на- шого учительства, чого на янім вічу не можна би зробити. І тому то вже нині, заки оголосить ся обширна програма, комітет просить всіх, що- би до віча пильно збирали матеріали, а також, щоби кождий, хто має охоту виголосити який реферат, як найскорше зголосив ся до комітету під адресою Руск. Тов-а педагогічного. — Комітет.

— 3 Тернополя доносять: Товариство гімна- стичне «Сокол» уряджує дня 22. с. м. прогуль- ку до Гаїв Ви. Друга Остаюка (обіч Гаїв Пун- черта). В програму прогульки входять різні за- бави товариські. Підчас забав пригравати буде музика. Виїзд на прогульку наступить о 2. год. пополудни і в тій цілі будуть коло «Міщань- ского Брацтва» чекати повозки. Вступ від осо- би 30 с. Просить ся о численну участь, тимбіль- ше, що комітет устроюючий прогульку не щадив труду, аби учасники з приємністю перевели час забави. — Гімнастичний попис получений з концертом музики військової 55. п. п., який відбув ся дня 8. мая с. р. в сали «Міщанського Брацтва» вплив незвичайно світло. Без переса- ди, треба признати, що продукція гімнастичні з'їзтали викопані з такою зручністю, гармоній- ністю і точністю, що викликали серед згро- мадженної публіки правдиве здоволенє і голосні ознаки подиву. Кульмінаційною точкою попису були вправи пань-Соколок лісками, які випали так зручно і ефективно, що на домаганє публі- ки, помимо змученя, Соколки повторили тую гарну точку. Присутні на пописі Поляки, члени тернопільського польського «Сокола» і Жиди висловили свій подив, що молоде ледви два міся- ці існуюче руске гімнастичне товариство зумі- ло так гарно з'являти свою діяльність.

— Ти, Гефайсте, заложі собі кузню на селі...

— Я маю цілком инший плян, бо я варта ще чогось лишного. Я розводжу ся з тою віт- ринцею Афродитою, беру вдову по Крупі і обни- маю заряд фабрики гармат.

Зевес: То добрий інтерес! Ти, Геро, зало- жи молочарню.

— Не хочу, волю піти за ключицю. Впро- чім я собі тільки ушпарувала з курий та гусий, що можу собі доживати віку з ренти.

Гермес: Поки дотичного банку не роз- крэдуть...

Гера: Буду вибирати такий банок, де те- бе не буде.

Ти, Гермесе, піди на конциїєнта адвокат- ського...

— Нема дурних! Нині адвокати не мають з чого жити, а щож доперва конциїєнти! Я вкручу ся до львівської каси ошадности, а ні, то закладаю у Львові новий банк...

Зевес: Кажеш, що нема дурних? А ти перший, хоча я тебе вважав за найпрактичній- шого з богів. Хочеш піти до каси, чи банк за- ложити, то добре; алеж не у Львові. Там вже весь порозкрадали, що було, і для тебе нічого не лишило ся... Та я бачу, що один Арес мене послухав; тож радьте собі самі, лише коби я мав на всякий случай адресу кождого. Гераклу! ти куди?

— Я піду на обермілера до якого парового млина.

Гермес: А маеш іспит?

Геракл: Коли і до того треба іспиту, то я волю бути пакером на двірці, а учити ся не буду.

Справедливість вимагає, щоби зазначити, що головню до розвитку товариства і світлої удачі попису — причинив ся професор гімнастики п. Іван Дягдалевич який не жалєє свого труду і знаня, щоби лишень поставити товариство на висоті своєї задачі. В признаню его заслуг, — члени товариства вручили своему учителеви, по пописі відповідні памяткові дарунки.

— 3 Косівщини. Коломийська рада шкільна окружна усунула з посади учителя в Кобаках коло Кут, Семена Сивуляка, підозріного о агіта- цію між селянами. Взагалі в Косівщині тепер рай!

— 3 Буковини. В середу перед тижнем здавав звісний посол Гакман в Заставні звіт із своєї діяльності. На звіт вибрано як-раз будний день, щоби не могли в нім брати участі учителі, за те зібрав собі пос. Гакман відповід- нійшу публіку, перед якою міг продукувати ся з більшим успіхом. Стодола, в якій відбував ся той посольський звіт, стоїть як-раз серед торго- виці, а що того дня був у Заставні ярмарок, тож ярмарочні люди, так як ідуть до церковних буд, заходили там, щоби давти ся на комедию політичних линоскоків. Пова ярмарочною публі- кою поважних газдів із заставнецького повіту майже не було, за те було доволі розповної збирання із Кіцманьщини під проводом кіц- манського бурмістра, які обетавили трибуну і входові двері та на всяку евентуальність узбро- юли ся закованими палками і естиками, щоби в данім разі тими аргументами «переконати» слухачів про заслуги г-на Гакмана. Під стодо- лою зібрав ся також цілий «штайрайт» і заста- внецькі фаєрвахи, які поври то, що «робили» пу- блику, мали сповняти ще й ту задачу, щоби стя- гати немилых Гакманови бесідників із трибуни. Провід зборів переняв атац Драбик. Вилізни на «звониченіє» став «голосити» др. Гакман свій звіт, виправдуючи ся, що зробив дуже мало, бо не було коли. Доси зробив др. Гакман те, що дали людям кукурудзу (голоси: ми єї не виділи, кукурудзу забрали двірники), а вже незабаром буде склад дров в Заставні. На будуче обіцу- ван др. Гакман такі грушки на вербі селянам, якби его вибрали: що постарає ся о залізницю до Заставної, що заведе водопроводи в Застав- ній. Опісля розпочали ся інтерпеляції. Якийсь мужик, вишколений твердим темнолюбчями говорив, що школи до нічого, бо забирають го- сподарам робітників. Се незвичайно вразувало пос. Гакмана, що може вдарити в нову струну мужицких «потреб»: ось і заявив він, що коли єго виборці (?) сего бажать, то нін постарає ся о те, щоби дітній біднійших селян увільнено зо- вєсім від школи! Але тут нараз підняли ся го- лосні оклики: «Як? що?» Г-ин Гакман слухав- тив ся, що «пересадив» і зараз таки засьпівав другої пісні. Я постараю ся, говорив він, щоби дітям бідних селян давали на будуче відповідну заемогу. Тутже прибіжав він ще один порату- нок для селян: ось він зробить те, що шкільну кару будуть она відсиджувати вже не в повіто- вім суді, а в громадскім арешті! Такі «рожеві вигляди» на будучність незвичайно урадували

твердохруньских слухачів, тож одним голосом загомоніли: славно, славно! По сій «криміналь- ній» дискусії виступив якийсь запитий даскал, який став покликкувати ся на те, що его батько мав лиш три фальчі, а він ходить в сурдуті. Сей виступ бесідника був так неfortunний, що самі его «друзя» порадили ему влизити і мов- чати. Тепер же прийшла черга на Гакмана в виді інтерпеляцій п. Войнаровского і Н. Михай- ловского, які виказали ему всі его «прогріше- нія» проти справи рускої й селянської й інтер- пелювали его за виступ із «Вільнодумного Со- юза», за невідписанє інтерпеляцій в справі бити руских терлогів, за его вороже становище про- ти кравового банку, що до селянських позичок і за его вороже становище в справі виборчої ре- форми. Др. Гакман викручував ся, як міг, а від часу до часу знимали на даній знак запиті кри- куни прямо неколкокий рев, який не дозволяв належито вияснити справу, а навіть кидали ся на немилых бесідників. Се невтаємничених се- лян незвичайно мішало і обурювало так, що коли забаг ще говорити новий голова «Карпата- гасп. Смеречинський, самі тверді его до слова не допустили, а відтак справили ему «свячене- на» новім уряді. Серед метушні і крику «ухвали- ли» кіцманські емісарні довіре пос. Гакманови супроти «очевидних его заслуг і високих на- мів».

— 3 Бучача доносять: При виборах до пові- тової ради в Бучачі з сільської курії перейшла ліста т. зв. повітова. На 211 голосуючих вибрані одноголосно: Маріян бар. Блажовский повітовий маршалок, Ян Вівіян властитель дібр, Ігнст Ва- хович властитель дібр, о. декан Іван Олесниць- кий, о. декан Леонтій Лушпинський, кс. канонік Адольф Зігмунд, Ян Монастерский і Антін Ко- столовский.

— Патнистий тиф в Галичині в часі від 3. до 9. с. м. стверджено в отсих повітах: Бучацькім (Бобулинці, Нагірянка) 4, чортківскім (Хомяківка, Мухавка, Свидова) 5, дрогобицькім (Дрогобич 2, Літня 1) 3, городеньскім (Лука) 1, гусятинськім (Хоростків) 1, яворівскім (Бонів, Явів новий, Курники, Поруденко, Залужє) 19, в камінецькім (Ракобути, Соколи) 4, львівскім (Львів 2, Зап- тів, Сухоріччя) 4, моєтськім (Мокряни малі, Со- ломаянка) 5, перемишлянськім (Задвіре) 1, в Пе- реворську 3, равськім (Камінка вол., Немирів, Вуль- ка маз., Угнів) 13, скалатськім (Остає) 7, сян- тинськім (Заболотів) 1, стрийскім (Гутар, Став- ско) 8, тернопільскім (Ладичин) 7, тарнівскім (Яновичі) 4, товмацькім (Лядзке шлях.) 4, тере- бовельскім (Глецава) 2, турчанськім (Волосянка мала) 5, волочівскім (Кругів) 3, жовківскім (Ар- тасів, Дорошів вел., Желдець) 6. Разом 110 слу- чайв в 22 повітах.

— Страшна месть. З Ченнек доносять до бу- данештенських часописей: Міщанка Амброзі пі- дозрівала свого мужа о невірність і сіймала од- ного вечера его любовницю на сходах. Той хвилі постановила піметити ся. Коли вночі муж заснув, она закинула ему шнурок на шию і хо- тіла его задусити. Однак муж боронив ся з всеї сили. Тоді жінка сіймала ножиці і проколділа ними очи свого мужа. Тяжко раненого переве- зено до шпиталя, де він небавом помер. Убий- ницю арештовано.

— Татуованє. На взір диких племен маляйських і червоноскірких почали тепер татуовати ся бо- гаті американські аристократи. Якийсь Макє Рейле з Нового Йорку видумав навіть окремий прилад електричний до татуованя. Сей прилад складає ся з рурки, наповненої плинною краскою, і шпилькової шітки, якою наколює ся шкіру, а в наколені місця спливає краска. Шпильки, елек- трично порушувані, колять не глибоко і без бо- лю. Американки татуують найчастійше шию і руки в так гарні різнобарвні десені, що здаєсь, немовби тіло покривала яка ткань.

— 3 залізниць. В цілі оживлена прогульково- го руху до східного Бєєкиду буде ся видавати від 15. мая до 30. вересня кождої суботи і не- ділі, як також в свята і в дни попереджаючі свята обох обрядів католицких, о 50% зниже- ні білети поворотні II і III клася з 3-дневою ва- жністю зі Львова до Скольного, Гребенова, Ту- хлі, Славска і Лавочного. Близших пояснєнь уді- ляють всі ц. к. уряди стаційні і бюро інформа- цийне ц. к. залізниць держ у Львові, ул. Красі- цких ч. 5. Дотичні оповіщення афішовано в місті і у всіх стаціях залізничних.

Перевіз овочів з Угорщини. В цілі прясні- шеня перевозу свіжих овочів з Угорщини до Галичини заводить ся з днем 15. червня с. р. поспішний поїзд товаровий ч. 1762, переходячий поміж Лавочним а Львовом. Поїзд сей, при- значений тільки до перевозу посилок поспішних, буде виїздити з Лавочного о год. 12.05 в ночи а приходить до Львова о год. 6.38 рано. Овочі надані яко звичайні посилки товаро- ві будуть перевозитись дотеперішними в розкла- ді їзди поданими поїздами.

— Поетичний кутик.
Сон.
На човні розбитім без вітрил і щоглів,
По тихій, глибокій ріці пливу в даль,
В роспуці хватаю-сь берегів цвітистих,
Розриваю землю й серця важкий жал!

Бережани, 28. лютого 1903.

Ах! коли джду ся бурі-гromовиді?
Щоб ріку розляла ген по берегам,
Щоби зруйнувала сумні поля й ниви,
Сполоскала землю із крови та ран!

Нехай у намулі остане руїна,
Зіллють-ся всі кривди і болі, —
Тоді нам пшеничка зійде золотая
Засяє цвіт правди і волі. *В. К.*

**Просить ся о 1 сотик
на будову
Дому «СОКОЛА» у Львові.**

Телеграми

з дня 17. мая.

Царгород. Турецкий амбасадор в Парижи Мунір-баша виїхав вчера вечером до Софії, де відбуде нараду з міністром заграничних справ Петровом.

Софія. «Вечерня Почта» орган двірський, стверджує, що межі Болгарією а Сербією заключено дефензивний союз.

Відень. N. W. Tagblatt доносить неімовірну вість, що Яванці призначили кілька мільонів франків на викликане нових розривів на балканським півострові, аби тим чином зашахувати Росію в Европі.

Берлин. Англійський король Едвард обіцяв приїхати на торжества в Кільонії, де стрітять ся з німецьким цісарем.

Мадрит. Король Альфонс повернув ту вчера вечером, витаний оваційно публікою.

Відень. При вчєрашнім тягненю 3% льосів кредитових земских з 1880. р. І емісії головна виграна 90.000 К упала на льос с. 92399 ч. 28.

Драматичний конкурс.

Виділ «Драматичного товариства ім. Івана Котляревського» у Львові оголошує отсим конкурсе на сценічні твори з обсягу драми, трагедії, або комедії, в таким обсямі, щоби кождий з них зміг виповнити цілий вечер:

1. Речинець конкурсу є піврічний, іменно твори належить присилати до **последного вересня 1904. р.**; колиб до того часу не прислано відповідних творів, речинець може бути продовжений до кінця 1904. р.

2. Перша премія вносить 200 К, а друга 150 К, а третя 100 К.

3. Що-до теми — першєнство будуть мати патріотичні твори з народного житя, або з історичної минувшини.

4. Задля оцінки присланого на конкурс твору і для присуду премій товариство ім. Котляревського зложить конкурсону комісію, до якої вїде крім голови товариства також двох членів виділу товариства і двох запрошених галицьких письменників. Конкурсона комісія признає висше згадані нагороди творам, признаним за найліпші споміж надісланих на конкурс.

5. Твори оголошені вже друком, а також представлені на котрій-небудь сцені, навіть аматорській, є виключені від конкурсу. Також не можуть бути преміювані твори авторів вже не живючих, хотяби твори доси не були оголошені друком.

6. Виключне право вистави преміюваних творів застерігає собі товариство ім. Котляревського. Право друку лишаєсь авторови, однак з тим застереженєм, що слиби автор до року не видрукував, то право першого накладу мати-ме товариство.

7. Твори членів конкурсону комісії не будуть преміювані.

8. Конкурсні твори треба присилати в повішїм речинци на руки виділу товариства ім. Котляревського у Львові, Ринок ч. 10. заосмотрєні знаком або моттом автора, котре треба виписати також на замкненій коверті, містячий в середині імя, назвиско і адресу автора.

9. Мова ділчів твору повинна бути чиста українско-руска.

10. Письмо творів присланих на коркurse мусить бути виразне і читне, писане по змозі не власною рукою автора.

11. Оголошенє висліду конкурсу за посередництвом часописий і виплата премії наступить в протягу місяця жовтня 1904. р.

12. Твори надіслані на конкурс а непреміювані, будуть звернені авторам разом з замкненими ковертами, если вкажуть виділови товариства ім. Котляревського в инший спосіб свої адреси.

Від Виділу драматичного тов. ім. Котляревського. У Львові, дня 10. мая 1904.

За Виділ:

Г. Огоновский
голова.

І. Боднар.
секретар.

Надіслане.

Др. Мирон Вахнянин

лікар клініки львівського універс., б. лікар клініки проф. Лайдена в Берліні

ординує у внутрїшних недугах від 3—5 попол. ул. Академічна ч. 26. (мезані).

ФІЗИКАЛЬНО-ДИЄТИЧНА ЛІЧНИЦЯ

Д-ра А. Тарнавского

в Косові, ст. зел. Заболотів (за Коломиєю)

отворена від 1. мая до кінця жовтня. 96 (5-15)

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1904.

(Приїзд і відїзд поданий після середно-європейского часу).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець)	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець)
6:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:22	до Іцкан, Яс, Букарешту, Жидачева, Потутор, Керезмезе, Чорткова (від 1/2—3/4), Сучави
6:10	з Іцкан, Чорткова, Калуща, Делятина (чер. Коломию 1/2—3/4 вкл. в нед. і сьвята), Керезмезе (1/2—3/4 вкл.)	6:30	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Гусятина, Чорткова
6:46	з Рави рускої, Сокала	6:45	до Лавочного, Пешту, Дрогобича, Борислава
7:40	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	6:50	до Яворова
7:45	з Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуща	8:25	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Любачева Самбора, Закопаного
8:00	з Самбора, Хирова	8:35	до Кракова, Відня, Праги, Ясла, Осьвенціма
8:10	з Станіславова, Жидачева, Потутор	9:10	до Лавочного, Хирова, Калуща, Ходорова
8:20	з Яворова	9:25	до Самбора, Хирова
8:55	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного через Краків, Мезедьборча, Пешту	9:30	до Белзля, Сокала, Любачева
10:02	з Стрия, Борислава	10:35	до Тернополя, Потутор
10:20	з Рашева, Любачева	10:45	до Черновець, Делятина, Заліщик Новоселиці
11:25	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	1:55	посп. до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятина
1:10	з Лавочного, Калуща, Хирова, Борислава	2:45	посп. Іцкан, Яс, Букарешту, Потутор, Калуща, Жидачева, Чорткова, Вижиці, Керезмезе
1:30	посп. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Санча, Римакова, Івонича, Сянока, Хирова	2:55	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Закопаного
1:40	посп. з Іцкан, Чорткова, Калуща, Заліщик, Кіцмана, Новоселиці (через Жучку, Вижиці)	3:05	до Стрия, Хирова, Борислава, Тухлі від 15/6—20/6 вкл. Сколього (1/2—3/4 вкл.), Ходорова, Калуща
2:30	посп. з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Козови	3:00	до Рашева, Любачева, Хирова
4:35	з Стрия, Хирова, Тухлі (15/6—20/6), Сколього (1/2—3/4)	3:40	до Самбора, Хирова
4:45	з Яворова	3:48	до Яворова
5:20	з Підволочиск Київ, Одеси, Бродів, Грималова, Потутор, Заліщик, Гусятина, Іваня пустого, Скали, Копичинці	5:55	до Коломиї, Жидачева
5:40	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Осьвенціма	6:20	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Карльсбаду, Хирова, Пешту, Н. Санча
5:50	з Іцкан, Жидачева, Новоселиці і Сучави	6:40	до Лавочного, Пешту, Хирова Борислава, Калуща
6:00	з Белзля, Сокала, Любачева, Рави рускої	7:05	до Рави рускої, Сокала
6:40	посп. з Кракова, Відня, Берліна і Праги, Івонича	9:00	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
9:10	з Іцкан (Букарешту), Чорткова, Потутор, (Жидачева 1/2—3/4), Гусятина, Керезмезе, Калуща	10:05	до Перемішля (1/2—3/4 вкл.), Хирова, Н. Загіря
9:50	з Кракова, Відня, Берліна, Броцлава, Варшави, Праги, Осьвенціма, Хирова	10:42	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучава
10:00	з Самбора, Хирова, Сянока, Ясла	10:55	до Кракова, Відня, Броцлава, Праги
10:20	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Скали, Іваня пустого, Гусятина	11:00	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Грималова, Іваня пуст., Скали, Гусятина, Потутор
10:40	з Лавочного, Пешту, Хирова, Калуща, Борислава	11:05	до Стрия
12:20	посп. з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліщик	12:45	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного, Н. Санча
2:31	посп. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги	2:51	посп. до Іцкан, Яс, Букарешту, Чорткова, Керезмезе (від 1/2—3/4), Сучави, Кіцмана
3:25	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	4:10	до Кракова, Відня, Броцлава, Берліна, Праги, Пешту, Самбора, Сянока, Осьвенціма
на дворець „Підзамче“		з двірця „Підзамче“	
7:20	з Підволочиск, Одеси, Київ і Бродів	6:43	до Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Копичинець, Гусятина, Чорткова
2:15	посп. з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Чорткова	10:52	до Тернополя, Потутор
5:03	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Потутор, Іваня пустого, Скали, Гусятина, Бродів, Грималова	2:09	посп. Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Копичинець, Гусятина, Грималова, Скали, Іваня пуст.
10:02	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Іваня пустого, Скали, Гусятина	9:21	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
3:04	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	11:24	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Заліщик, Іваня пустого, Скали, Гусятина, Грималова.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ

Приходять на головний дворець:

з Брухович 6:46, 8:05 рано, 12:39, 3:00 і 4:30 пополудни, 6:00, 8:04 і 9:12 вечером, (від 8/5 до 11/9 вкл.)
з Янова 8:20 рано, 1:16, 4:45 попол., 9:25 вечером, (від 1/5 до 30/1 вкл.) 10:10 вечером (від 15/5 до 31/5 вкл. в неділі і сьвята)
зі Ширця 9:35 вечер. (1/6 до 11/9 вкл. в неділі і сьвята).
з Любін вкл. 11:35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що неділі і сьвята).

ЗАМІТКА: Час середно європейський рїзняєть ся від часу львівського о 36 мінут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мін. часу львівского. — Нічні години від 6. вечер до 5:53 рано об'єдено рамками. — В місті продає білети звичайні агенція часописий П. Ст. Соколовского пассаж Гавсман 9, від 7. рано до 8. вечером. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць державних (ул. Красицьких ч. 5.) уділяє полєчень в справах залізнич., продає білети всакого рода і розклада їади, в годинах урядових від 8 рано до 3. пополудни, а в неділі і сьвята від 9. рано до 12 в полудне.

Відходять з головного двірця:

до Брухович 7:10 рано, 9:30 і 11:45 передполудн., 1:05, 3:45 і 5:05 попол., 7:05 і 8:17 веч. (від 8/5 до 11/9 вкл.)
до Жовкви 11:10 вечером (що неділі).
до Янова 6:30 рано, 9:15 передпол., (від 1/5 до 30/9 вкл.), 1:35 попол. (від 15/5 до 31/8 в неділі і сьвята), 3:18 попол. (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5:48 пополудни.
до Ширця 1:45 попол. (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділі і сьвята).
до Любін вкл. 2:15 попол. (15/5 до 11/9 вкл. в нед. і сьвят.)